

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 1 kwietnia 2021 r.

DIH-2.707.8.2021.PS

DECYZJA DIH-2 NR 50/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 13 lutego 2021 r., złożonego przez Panią Danutę Dziedzic prowadzącą działalność gospodarczą pod nawą Zakład Handlowo-Usługowy „DANMAR” Danuta Dziedzic (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji z 28 stycznia 2021 r., NR.D.4.2021.IG wydanej przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wymierzającej ww. Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w związku z wprowadzeniem do obrotu w dniu 30.10.2020 r. w składzie opału w Kazimierzu ..., paliwa stałego tj. 18,0 ton węgla kamiennego sortyment „groszek” w cenie 620,00 zł/tona, dla którego wbrew obowiązkowi ww. Przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego tj. zawartość podziarna, jest niezgodna ze stanem faktycznym, potwierdzonymi badaniami laboratoryjnymi

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr NR.057.361.2020.JG z 29 października 2020 r. przeprowadzili kontrolę (...), w składzie opału przy (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia jakości paliw stałych oraz przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b, 6c oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo. Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy.

W toku kontroli przeprowadzonej 30 października 2020 r. ustalono, że Strona prowadzi działalność polegającą na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W dniu kontroli na składzie opału oferowano węgiel kamienny:

- kostka Staszic - w ilości 5 ton,
- kostka Wesoła - w ilości 10 ton,
- orzech II Staszic – w ilości 32 tony,
- groszek - w ilości 18 ton,
- ekogroszek – w ilości 28 ton.

Do badań laboratoryjnych pobrano próbkę nr 0449/20/3784 i próbkę kontrolną nr 4683/20/3784 węgla kamiennego groszek z partii 18 ton do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r. wystawionego przez Stronę. Kopia świadectwa potwierdzona za zgodność dotyczyła ostatniego zakupu dokonanego u Przedsiębiorcy z partii, z której pobrano próbki. Wraz z próbkami paliwa stałego do laboratorium przekazano kopię ww. świadectwa jakości paliwa stałego. Ww. próbki zbadano na zgodność z parametrami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2018 r., poz. 1890) oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o., (sprawozdanie z badań laboratoryjnych Nr 20/2005953/285-042 z 9 listopada 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 30 października 2020 r. węgiel kamienny groszek (o nr próbki 0449/20/3784) po uwzględnieniu odchylenia, które zostało określone w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r.

w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r.) z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, którego wynik wyniósł 54,5%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości podziarna max. 10,0% przy wskazanym uziarnieniu 25-40 mm.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0449/20/3784 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 30 października 2020 r., o nr 4683/20/3784 zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. Badanie próbki kontrolnej nr 4683/20/3784, po uwzględnieniu odchylenia które zostało określone w § 2 rozporządzenia, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań laboratoryjnych Nr 20/2005953/285-042 z 9 listopada 2020 r.) w zakresie przekroczonej zawartości podziarna, którego wynik wyniósł 51,3%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości podziarna max. 10,0% przy wskazanym uziarnieniu 25-40 mm.

W związku z wynikami badań laboratoryjnych Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że badany węgiel kamienny groszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę w świadectwie jakości paliwa stałego nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z 24 listopada 2020 r. poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego groszek oraz przekazał Stronie egzemplarze sprawozdania z badań laboratoryjnych Nr 20/2005953/285-042 z 9 listopada 2020 r. dla próbki węgla kamiennego nr 0449/20/3784 oraz sprawozdanie z badań laboratoryjnych Nr 20/2005953/285-042 z 9 listopada 2020 r. dla próbki kontrolnej nr 4683/20/3784. Strona pismem z 8 grudnia 2020 r. odniosła się do wyników badań laboratoryjnych wskazując, że błąd powstał w związku z niedopatrzaniem polegającym na błędnie wpisanych wartościach dotyczących uziarnienia węgla. Błąd został naprawiony niezwłocznie po kontroli. Strona dołączyła do pisma poprawione świadectwo jakości paliwa stałego.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 29 grudnia 2020 r., sygnatura NR.8361.361.3.2020.JK.IG(IG) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy. Ponadto odrębnym pismem z 29 grudnia 2020 r. zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli. W odpowiedzi Strona przesłała pismo z 8 stycznia 2021 r. z informacją o wielkości obrotu paliw stałych wprowadzonych w 2019 r. Pismem z 25 stycznia 2021 r. Strona uzupełniła informację dotyczącą obrotów paliwami stałymi w 2019 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 28 stycznia 2021 r. wydał decyzję NR.D.4.2021.IG (sygnatura NR.8361.361.5.2020.JK.IG(IG)) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Strona odebrała decyzję 1 lutego 2021 r.

Pismem z 13 lutego 2021 r., które zostało nadane 15 lutego 2021 r. Strona zaskarżyła decyzję w całości i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji. W odwołaniu Strona wskazała, że zostały naruszone przepisy prawa materialnego art. 35 a pkt 9 lit b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez przyjęcie, że dokonane czynności tj. wystawione świadectwo jakości świadczy o niezgodności z przepisami prawa poprzez przyjęcie przez WIIH, że kontrola ma na celu wykazanie przedsiębiorcy nieprawidłowości, a nie stanu faktycznego. Błędne przyjęcie ustaleń faktycznych, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia prawa. Strona zarzuciła decyzji naruszenie przepisów art. 6, 7, 8, 10 i 12 Kpa poprzez nieuwzględnienie wszechstronnego materiału dowodowego i nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy i w konsekwencji bezpodstawne i bezmyślne nałożenie kary administracyjnej. Strona wyjaśniła, że błąd parametru „zawartość podziarna” ma charakter wyłącznie formalny – jest zwykłą omyłką przy wypełnianiu formularza. Organ nie próbował ustalić, czy klient któremu wystawiono świadectwo jakości uzyskał prawidłową wiedzę odnośnie nabywanego paliwa. Organ oparł się tylko na pojedynczej omyłce formalnej dlatego

też w ocenie Strony, WIIH jeszcze przed dokonaniem kontroli założył, że kontrola ma zostać przeprowadzona wyłącznie po to aby wykazać naruszenie prawa, co jest nadużyciem. Zdaniem Strony działanie organu kontrolującego stanowi naruszenie przepisów prawa i jest nielegalne. Strona zaznaczyła, że działa legalnie i uczciwie, a paliwo stałe spełnia wymagania normatywne zwarte w rozporządzeniu Ministra Energi z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, co potwierdzają badania laboratoryjne. Przy każdej sprzedaży wystawia wymagane dokumenty, w tym świadectwo jakości. Klienci uzyskują rzetelną informację w czasie zakupu paliwa stałego. Strona wskazuje, że pozostałe parametry oprócz oczywistej pomyłki zawartości podziarna były właściwe i one charakteryzują i są wyznacznikiem jakości sprzedawanego paliwa stałego. Strona stoi na stanowisku, że nie naruszyła przepisów prawa a decyzja nakładająca na nią karę pieniężną powinna zostać uchylona - sprawa powinna zakończyć się na pouczeniu. Strona wskazała również w odwołaniu, że absolutnie nie zgadza się na ponoszenie jakichkolwiek kosztów usługi firmy SGS Polska Sp. z o.o.

Przy piśmie z 23 lutego 2021 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy NR.8361.361.6.2020.JK.IG(JK).

Pismem z 4 marca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz

zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Protokół kontroli nr akt kontroli nr NR.8361.361.2020.JK.IG został podpisany przez Stronę 6 listopada 2020 r. i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła żadnych uwag do protokołu kontroli. Przedsiębiorca został pouczone o wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do właściwego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Uwag do protokołu kontroli w wymaganym terminie nie wniesiono. Natomiast Strona dopiero po otrzymaniu informacji o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego groszek pismem z 8 grudnia 2020 r. poinformowała, że niewłaściwy wynik laboratoryjny w zakresie podziarna wynika

z faktu nieprawidłowego wypełnienia świadectwa jakości paliwa stałego, które stanowi oczywistą omyłkę.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 30 października 2020 r. upoważnieni do udziału w kontroli pracownicy akredytowanego niezależnego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału o masie 18 ton próbki węgla kamiennego groszek, tj. próbkę paliwa stałego nr 0449/20/3784 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4683/20/3784 w ilości 50,34 kg (2 worki) próbka paliwa stałego i 49,82 kg (2 worki) próbka kontrolna paliwa stałego, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000083. Dla pobranego do badań paliwa stałego węgla kamiennego groszek Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego groszek nr 0449/20/3784 i próbkę kontrolną nr 4683/20/3784 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r.

Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/2005953/285-042 z 9 listopada 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 30 października 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie groszek, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0449/20/3784, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r.) z uwagi na przekroczoną zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 54,5%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości podziarna max. 10,0 % przy wskazanym wymiarze ziarna 25-40 mm.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0449/20/3784 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę, badanie próbki kontrolnej o nr 4683/20/3784 pobranej 30 października 2020 r., zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. Badanie próbki kontrolnej nr 4683/20/3784 po uwzględnieniu odchyień określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych

potwierdziło niespełnienie przez węgiel kamienny w sortymencie groszek wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r. Badania próbki kontrolnej nr 4683/20/3784 udokumentowane protokołem z badań nr 20/2005953/285-042 z 9 listopada 2020 r. wykazały zawartość podziarna na poziomie 51,3%, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie jakości na poziomie max. 10,0% i przy wskazanym wymiarze ziarna 25-40 mm.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny groszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r. wystawionym przez Stronę.

W odwołaniu Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że argumenty zawarte w odwołaniu Strony nie zasługują na uwzględnienie. Kontrola jakości paliw stałych dotyczy paliw stałych, które zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw są przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW i przeprowadzana jest w zakresie:

- jakości paliw stałych u przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwa stałe, w zakresie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliwa stałych oraz w zakresie wymagań określonych przez przedsiębiorcę w świadectwa jakości;
- przestrzegania przez przedsiębiorców wprowadzających paliwa stałe do obrotu obowiązku wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych (świadectwa jakości) oraz przekazywania kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, potwierdzonymi badaniami laboratoryjnymi, podlega karze.

Organ podejmując kontrolę 30 października 2020 r. wręczył Stronie upoważnienie do kontroli NR.057.361.2020.JG, które Strona podpisała i w którym jasno określono zakres przedmiotowy kontroli. W związku z powyższym uznaje się, że Strona została poinformowana o zakresie kontroli. Należy wyjaśnić, że organ z założenia nie ma na celu znalezienia nieprawidłowości w działalności gospodarczej przedsiębiorcy. Jego zadaniem jest sprawdzenie stanu faktycznego w zakresie przestrzegania obowiązujących regulacji, w tym

wypadku zgodności parametrów określonych w wystawionym przez przedsiębiorcę wprowadzającego paliwo stałe do obrotu świadectwie jakości paliw stałych z rzeczywistymi parametrami paliwa stałego wprowadzanego do obrotu, ustalonymi w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

Zgodnie z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach, zwany dalej „świadectwem jakości”. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy. Kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Ww. świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia. Z protokołu kontroli jasno wynika (karta nr 3), że Strona podczas kontroli do pobranego do badań paliwa stałego przekazała potwierdzoną za zgodność kopię ostatniego wystawionego 29 października 2020 r. świadectwa jakości nr 72/10/2020 dla paliwa stałego sortymentu groszek. W związku z powyższym zarzut, iż organ nie ustalił, jakie informacje o paliwie stałym otrzymał klient w czasie wprowadzania go do obrotu jest bezzasadny.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, iż to Strona wprowadzała do obrotu ww. paliwo stałe, którego parametr był niezgodny ze stanem faktycznym. To Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym oświadczyła jako wprowadzający paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Ponadto to Strona wskazała jakie parametry ma paliwo stałe (zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) i to ona jest za nie odpowiedzialna. Strona podpisując protokół nie wniosła uwag do jego treści, nie wskazała, na błędny zapis wymiaru ziarna w świadectw jakości nr 72/10/2020. Dopiero po otrzymaniu wyników z badań laboratoryjnych został zgłoszony ten fakt. W związku z powyższym Strona wprowadzając do obrotu ww. paliwo stałe wprowadzała nabywających ww. paliwo w błąd. Zadaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest dopilnowanie przestrzegania przez Przedsiębiorców ustanowionych obowiązków, które mają na celu zapewnienie otrzymania przez kupujących kluczowych informacji o nabywanym paliwie (możliwości wyboru jakości produktu

w stosunku do jego ceny) jak również by podmiot zakupując paliwo stałe był przeświadczony o jakości paliwa stałego, tzn. aby parametry wskazane w świadectwie jakości były zgodne z ustalonymi w wyniku badań laboratoryjnych i aby podmiot nabywający miał gwarancję, że zakupiony towar ma wystandaryzowaną jakość, którą deklaruje sprzedawca w świadectwie jakości.

Przedmiotowe paliwo stałe, tj. węgiel kamienny w sortymencie groszek spełniał wymagania określone dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, co nie było kwestionowane przez organ kontroli.

Należy wyjaśnić, że w odniesieniu do paliw stałych odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa stałego i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo stałe nie spełnia wymagań wskazanych przez przedsiębiorcę w wystawionym świadectwie jakości.

Odnosząc się do zarzutu Strony naruszenia art. 6, 7, 8, 10 i 12 Kpa poprzez nieuwzględnienie wszechstronnego materiału dowodowego i nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy, a w konsekwencji bezpodstawne nałożenie kary administracyjnej, należy stwierdzić co następuje.

Organ odwoławczy wskazuje, że wyrażona w art. 6 i 7 Kpa zasada odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania (badania laboratoryjne, świadectwo jakości). Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z nr NR.8361.361.2020.JK.IG. Organ wykazał, że to Przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości paliw stałych nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r. dla węgla kamiennego groszek, którego parametry były niezgodne z parametrami rzeczywistymi, co zostało udokumentowane poprzez badania laboratoryjne, protokoły z badań próbki i próbki kontrolnej nr 20/2005953/285-042 z 9 listopada 2020 r. W związku z powyższym Strona naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu

zapewnienia podmiotom kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie tj. uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat danego produktu, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 Kpa.

Odnosząc się do zarzutu Strony naruszenia art. 8 Kpa poprzez prowadzenie postępowania w sposób niepogłębiający zaufania do władzy publicznej i z naruszeniem zasady proporcjonalności należy stwierdzić co następuje.

Organ administracji powinien podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Nie ulega wątpliwości, iż w niniejszej sprawie w sposób prawidłowy i wyczerpujący zgromadzono materiał dowodowy, a następnie dokonano jego właściwej oceny. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy, zgodnie z zasadą pogłębiania zaufania, wyrażoną w art. 8 Kpa. Z zasady tej wynika przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co bez wątpienia ma miejsce w niniejszym postępowaniu. Również art. 10 oraz 12 Kpa został dochowany, gdyż organ administracji publicznej zapewnił Stronie czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, co wskazał w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego z 29 grudnia 2020 r. Organ w sprawie działał wnikliwie i szybko posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Postępowanie administracyjne nie było przedłużane, a decyzja w sprawie została wydana w ciągu miesiąca od wszczęcia postępowania. W związku z powyższym zarzuty naruszenia art. 8, 10 i 12 Kpa należy uznać za bezpodstawne.

Odnosząc się do zwrotu kosztów za badanie laboratoryjne i kosztów poboru próbek paliw stałych Organ odwoławczy wskazuje, że ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przewiduje odrębne tryby dla prowadzenia postępowania w powyższym przedmiocie. Zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości

parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Stosownie do przepisu art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Niniejsze postępowanie jest odrębnym postępowaniem, prowadzonym w związku z odwołaniem od decyzji wymierzającej karę pieniężną w związku z wprowadzeniem do obrotu paliwa stałego, dla którego wbrew obowiązkowi przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego, jest niezgodna ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym uwagi Strony odnośnie ponoszenia kosztów prób paliw stałych za badania laboratoryjne oraz za ich pobranie nie mają znaczenia w przedmiocie tego postępowania.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 72/10/2020 z 29 października 2020 r. Tym samym wydane przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametr zawartość podziarna był niezgodny ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Powyższe wypełnia dyspozycję przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym

wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Z powyższych względów w sytuacji, gdy parametry wskazane przez przedsiębiorcę w wymaganym prawem świadectwie jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Badania laboratoryjne wykazały, przy wskazanym wymiarze ziarna 25-40 mm, zawartość podziarna na poziomie 54,5 % (próbka) i 51,3% (próbka kontrolna), przy zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości poziomie max. 10,0%. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Kolejna przesłanka o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że również nie została spełniona gdyż na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Odnosząc się do zastosowania art. 189f § 2 Kpa powiązanego z art. 189f § 3 Kpa organ uznał, że nie zachodzą przesłanki do wydania postanowienia, w celu przedstawienia przez Stronę dowodów usunięcia naruszenia prawa lub powiadomienia właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, bowiem doręczenie nabywcom kopii świadectw jakości paliw stałych po zakupie paliwa stałego nie spełni waloru informacyjnego jaki wynika z obowiązku wystawienia i przekazania ich uwierzytelnionych kopii w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Wykonanie obowiązku czyli przekazania kopii świadectwa jakości z faktycznymi parametrami paliwa stałego powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Stąd wynika, że późniejsze, wykonanie na skutek przeprowadzenia kontroli, przekazanie nabywcom świadectwa jakości paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ani też nie może być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

W związku ze wskazaną w odwołaniu trudną sytuacją finansową Strony organ drugiej instancji informuje, że trudna sytuacja ekonomiczna może zostać uwzględniona dopiero, gdy decyzja stanie się ostateczna, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Zgodnie z art. 189k Kpa organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną, tj. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem Strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 13 lutego 2021 r., nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji NR.D.4.2021.IG z 28 stycznia 2021 r. Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w związku z wprowadzeniem do obrotu w dniu 30.10.2020 r. w składzie opału (...), paliwa stałego, tj. 18,0 ton węgla kamiennego w sortymencie „groszek” w cenie .. zł/tona, dla którego wbrew obowiązkowi Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego tj. zawartość podziarna, jest niezgodna ze stanem faktycznym, potwierdzonymi badaniami laboratoryjnymi. Pomorski Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działał w ramach prawa i zgodnie z przepisami prawa.

W związku z powyższym wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku nr NBP O/O Gdańsk: 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia

2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/